

[Skatteministeren]

bryder med princippet om, at varmforsyning er fuldt brugerfinansierede aktiviteter. Tilskudsordningen vil således medføre forskelsbehandling i forhold til de områder, der hurtigere har foretaget netudbygning.

For så vidt angår forslaget om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler er det regeringens opfattelse, at der ikke er behov for en sådan ordning.

Omlægningen til decentral kraftvarme er sikret ved 20. marts-aftalen, og der ydes allerede tilskud til fremme af biobrændsler i Energistyrelsens udviklingsprogram for vedvarende energi.

Den foreslåede ordning om tilslutning af den ældre boligmasse til kraftvarme vil indebære overlappning i forhold til Boligministeriets byfornyelseslovgivning og lov om statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i helårsboliger. Frem for nye støtteordninger bør en indsats derfor søges indpasset i den almindelige boligpolitik, herunder i Boligministeriets støtforanstaltninger vedrørende den ældre boligmasse.

De fremsatte lovforslag trækker helt klart i den forkerte retning. Det er endvidere helt imod den overordnede filosofi bag miljøafgifter. Miljøafgifter bør ikke øge skattetrykket, men være adfærdsregulerende og dermed mindske behovet for detaljstyring og udgiftskrævende foranstaltninger.

Specielt vedrørende forslaget til elproduktionstilskud bemærkes, at udgifterne hertil må forventes at stige kraftigt fremover til et helt uholdbart niveau. Man risikerer derfor, at der sættes en række projekter i gang, der alene kan løbe rundt med tilskud, og at disse projekter bliver nødlidende, når tilskuddet til sin tid må nedskæres.

Tilskudssatsen er fastholdt ud fra en CO₂-afgift på 100 kr. pr. ton CO₂, selv om CO₂-afgiften i realiteten er foreslået til 50 kr. pr. ton CO₂. I det omfang tilskuddet ikke dækker meromkostningen ved elproduktionsformer, der isoleret set er uøkonomiske, vil tilskuddet i realiteten give incitamenter til større energiforbrug, da varmeprisen i kraftvarmeværkerne vil blive mindre end ellers. Tilskudsordningen er således ude af proportioner og vil mærkbart belaste de offentlige udgifter og skattetrykket.

Regeringen har ihærdigt bestræbt sig for at være B 52-partierne behjælpelig med at mindske de administrative omkostninger for virksomhederne og myndighederne inden for de rammer, B 52-partierne har udstukket. Under de givne betingelser er der foreslået en generel refusionsordning, som blandt de mulige alternativer er den mindst byrdefulde. Imidlertid er det ikke muligt at lave en generel refusionsordning uden store administrative omkostninger. Omkostningerne er koncentreret i virksomhederne.

De 400.000 virksomheder skal ud over at sammentælle energiafgiften, der fortsat kan godtgøres fuldt ud, også sammentælle CO₂-afgifterne og dele disse op i refusionsberettigede og ikke refusionsberettigede. Af de refusionsberettigede CO₂-afgifter kan 50 pct. godtgøres uden andre betingelser end dem, der gælder for energiafgifterne. Efter denne almindelige godtgørelse af energiafgiften og halvdel af visse dele af CO₂-afgiften skal virksomheden tillægges en skyggeafgiftsbelastning fra naturgas for at få de særlig refusionsberettigede CO₂-afgifter.

Oplysningerne om CO₂-afgiftsbelastningen finder de på fakturaen over energileverancerne. Herudover skal virksomhederne opgøre deres reguleringsgrundlag, det såkaldte promsgrundlag. For de fleste virksomheder vil dette måske ikke være så svært, men alle virksomhederne skal sætte sig ind i et vejledningsmateriale, der også dækker de mere specielle regler. Herefter skal virksomhederne regne. Efter et betydeligt tidsforbrug vil omkring 5% af virksomhederne regne ud, at de ikke skal have refusion – i alle tilfælde ikke når det endelige regnskab gøres op – men en del af virksomhederne, der ikke endeligt er berettigede til refusion, kan sagtens være berettigede til acontorefusion. Denne skal da blot reguleres tilbage senere.

En del af virksomhederne vil også være berettiget til at få et tilskud, der dækker udgifterne til CO₂-afgiften efter almindelig 50 pct.s godtgørelse og særlig refusion. Forudsætningen herfor er dog, at der gennemføres et energisyn, og at Energistyrelsen efter en konkret sagsbehandling har givet tilladelse til tilskuddet.

Det bemærkes, at det kan være svært at forene almindelige krav til retssikkerhed med be-